

University of applied sciences

ювілей

Професору Брюховецькому 80 років!

21 квітня 2016 року виповнилося 80 років професору, академіку Академії економічних наук, професору, Заслуженому працівнику народної освіти України, Відміннику аграрної освіти і науки першого ступеня, раднику ректора, першому ректору СНАУ Івану Миколайовичу Брюховецькому – людині, без якої нашого університету взагалі б могло й не бути.

Вельмишановний Іване Миколайовичу!

Весь великий колектив Сумського національного аграрного університету радо вітає Вас з ювілеєм! Ви – засновник, натхненник і будівничий нашого прекрасного університету, і саме Вашій рішучості, наполегливості та невтомній самовідданій праці він завдячує своїм існуванням.

80 років – поважна, солідна дата, але зрештою – це просто цифра, яка аж ніяк не відображає Вашої бадьорості, душевної молодості та енергійності. Французькою мовою «вісімдесят» звучить «quatre-vingt», тобто чотири рази по двадцять. Тож щиро бажаємо Вам в чотири рази більше здоров'я, успіхів, поваги, визнання та щирої любові, ніж було у Ваші 20 років.

Дякуємо за Вашу мудрість, людяність, чуйність, високий професіоналізм та небайдужість. Ваш життєвий та професійний шлях є яскравим прикладом відданого служіння обраній справі, взірцем для сучасної молоді.

Бажаємо довгих, плідних, щасливих років життя, осяяних усмішками рідних людей, оптимізму та невичерпної жаги до нових звершень, миру, злагоди й добробуту.

З повагою
колектив Сумського національного аграрного університету

продовження на стор. 4-5

спільний проект

Партнерство заради успіху

ОЛЕНА МОВЧАН

Якщо ти закінчив університет, навіть з червоним дипломом, не варто розраховувати на те, що отриманих знань тепер вистачить на все життя. У сучасних умовах, як ніколи, погоджуєшся з героями улюбленої книги Льюїса Керролла: «Треба бігти щосили, щоб тільки залишатися на місці, а щоб кудись потрапити, треба бігти як мінімум удвічі швидше!»

Що й казати, в умовах динамічного розвитку українських агрохолдингів дрібний виробник подекуди лишається поза увагою, віч-на-віч зі своїми проблемами. Але ж саме дрібні й середні фермери забезпечують значну частину валової продукції сільського господарства України. До того ж їх перевагою перед великими агрохолдингами є гнучкість, бажання шукати нестандартні способи підвищення ефективності власної діяльності, орієнтація на вирощування органічної продукції тощо. «Малий бізнес також може приносити великі прибутки» – саме така теза стала лейтмотивом практичної модульної програми «Успішний зерновий бізнес на невеликій площі», що впродовж двох років реалізовувалася Сумським НАУ спільно з Продовольчою та сільськогосподарською організацією ООН (FAO) і Європейським банком реконструкції та розвитку (ЄБРР).

СНАУ зовсім не випадково: саме тут ми побачили велике бажання вдосконалюватися, розвиватися, підтягувати своїх викладачів до потрібного рівня, відкритість і незаангажованість.

Третім фактором стало підвищення кваліфікації самих викладачів університету, адаптація їх до вимог і проблем сучасного великого, малого й середнього бізнесу. За відгуками учасників, лекції й семінари були дійсно цікавими, практично направленими, інформативними та корисними.

«Завдяки модульній тренінговій програмі та участі у конференції ми зрозуміли, що навіть на відносно невеликій площі можемо організувати ефективний бізнес, який буде приносити високі доходи та задоволення від результатів своєї праці», – запевнив Олександр Журавель, фермер із Полтавської області, який займається рослинництвом на землях площею 950 га. За словами Олександра, він анітрохи не жалкує, що взяв участь у програмі, бо, хоч і нелегко було їздити за 300 км, але отримані знання, спілкування з фермерами з усієї України та поїздка до Франції того варі! Однією з найголовніших переваг саме цієї програми Олександр як вже досвідчений фермер назвав те, що тут дійсно давали знання, на відміну від семінарів, які пропонують певні фірми, що своєю головною метою вбачають продаж учасникам своїх товарів та послуг. З ним погоджуються Тетяна Кузіна, фермер з Лебединського району, та Олексій Назаренко з Білопільського району. Тетяна зазначає, що після проходження цієї програми її родина прийняла рішення займатися вирощуванням орга-

нічної сої та квасолі.

«І це правильний шлях, – переконаний ректор СНАУ, – адже в Європі й Америці, де тривалість життя є на 10-15 років більшою, дуже велику увагу приділяють саме питанням правильного харчування населення, а це передусім чиста вода й достатня кількість в раціоні повноцінного білка, вітамінів та мікроелементів». Звісно, не одразу, але поступово й в Україні до цього прийдуть, і велика роль у забезпеченні населення якісними місцевими продуктами харчування, які, як відомо, є найкориснішими для людини, належатиме саме дрібним та середнім фермерам. Але для цього потрібно, щоб вони почувалися у власній країні впевнено, отримуючи хороші прибутки, які б давали можливість достойно забезпечувати родину й розвивати бізнес, впроваджувати нові технології, займатися переробкою виробленої продукції тощо.

Тож сподіваємося, що кожен з учасників програми «Успішний зерновий бізнес на невеликій площі» тепер знає, як він заробить свій перший мільйон. Але проект на цьому не припиняється, – запевняють його організатори. Вже розробляються й впроваджуються пілотні проекти розвитку бізнесу в Роменському, Недригайлівському, Сумському та Путивльському районах, сподіваємося, що вони будуть вдалими й принесуть фермерам хороші прибутки, а мешканцям Сумщини – якісні продукти харчування.

Загалом учасниками програми стали понад 340 фермерів з 7 регіонів України: їм була надана інформація про найсучасніші технології вирощування, зберігання, переробки та маркетингу продукції, а також управління господарством. А підсумкова диверсифікаційна конференція «Мільйон з гектара», проведена у Львові в лютому 2016 року, зібрала більше 500 аграріїв з усієї України, хоча попередньо організатори розраховували на кількість вдвічі меншу.

6 квітня 2016 року у Сумському прес-центрі «Sutny News» відбулася підсумкова прес-конференція за участю одного з керівників проекту, економіста інвестиційного центру Продовольчої та сільськогосподарської організації ООН (FAO) Андрія Ярмача, ректора СНАУ Володимира Ладика та фермерів Тетяни Кузіної, Олександра Журавля та Олексія Назаренка, які стали переможцями проекту, отримавши за результатами тестування право на навчальну поїздку до Франції.

«Сумський НАУ – наш надійний партнер упродовж багатьох років, – зазначив Андрій Ярмач, – і для реалізації проекту ми обрали

виставка-ярмарок

Хто в СНАУ саджанці придбає, той восени добрий врожай має

ОЛЕНА МОВЧАН

Весна для переважної більшості українців – це не тільки можливість нарешті сховати зимові речі у шафи та радіти теплим сонячним променям. Це ще й початок весняно-польових робіт, адже майже у кожного є в обробітку клатик землі, який з любов'ю називають «дачею», навіть якщо там з надвірних будівель наявний тільки сарай для лопат :) Що вже й казати про мешканців приватного сектору та сільської місцевості! Звісно, кожен господар хотів би отримувати високі врожаї, а для цього, перш за все, потрібен якісний насіннєвий та посадковий матеріал. На жаль, на ринку інколи можна натрапити на недобрсовісних реалізаторів: купувати помідорчики «черрі», а виростають аж ніяк не черрі, посіяне насіння не сходить, з куща малини за весь сезон зірвали аж 28 ягідок... Щоб такого не траплялося, варто максимально відповідально поставитися до процесу придбання посадкового матеріалу: купувати його краще всього у тих, хто займається цим професійно, не перший рік, а також дбає про своє добре ім'я. Як, наприклад, Сумський національний аграрний університет, де на факультеті агротехнологій та природокористування впродовж багатьох років діють спеціалізовані лабо-

раторії рослинництва, садівництва, широко відомі в Україні наукові школи з напрямку «Картоплярство» тощо.

Тож на виставці-ярмарку, влаштованій Сумським НАУ спільно з Департаментом агропромислового розвитку Сумської облдержадміністрації, що відбулася 16 квітня 2016 року на території СНАУ, відвідувачі мали змогу придбати тільки найкраще: високоякісний насіннєвий матеріал, добрива, засоби захисту сільськогосподарських рослин, посадковий матеріал картоплі, насіння трав, овочевих культур та квітів, саджанці плодово-ягідних та декоративних рослин, іншу сільськогосподарську продукцію від кращих товаровиробників області. За бажанням можна було придбати також мед, яйця, м'ясо, різноманітні ковбасні, кондитерські та хлібобулочні вироби тощо.

Прямо на виставці кожен бажачий міг зробити експрес-тест на вміст у продукції нітратів, звернувшись до студентів факультету агротехнологій та природокористування, що навчаються за напрямом «Екологія».

Ми поцікавилися у відвідувачів їх враженнями про виставку, і ось що почули:

Тетяна, Суми: «У минулому році придбали у СНАУ саджанці малини, залишилися дуже задоволені! Ягід було багато, вони великі, соковиті – сортова малина все ж таки відрізняється, і значно! Тож у цьому році теж купили саджанці – яблуні, сливи, чорну смородину».

Ольга та Алінка, Суми: «А ми тут неподалеку мешкаємо, тож прийшли просто погуляти на територію СНАУ, як ми це завжди робимо. Купувати нічого не планували, але не втрималися й купили яблучні чіпси виробництва СНАУ – надто вже вони смачні й корисні!»

Ігор Павлович, с. Червоне: «Про ярмарок дізнався від сусідів, приїхав, купив сортової картоплі, буду оновлювати посадковий матеріал на власному городі. Тим більше, що про картоплю університетської селекції завжди чув тільки хороше»♦

семінар

У KSE пройшов семінар для викладачів

13 квітня у Київській школі економіки пройшов семінар «Академічна доброчесність: як зробити університети вільними від шахрайства і плагіату». Учасники обговорювали академічну культуру, види плагіату, питання боротьби з плагіатом і академічним шахрайством. У семінарі взяв участь представник СНАУ, адміністратор автоматизованої системи керування навчальним процесом Юрій Кобрін.

На відкритті Інна Совсун, перший заступник Міністра освіти і науки, зазначила, що вона дотримується позиції нульової терпимості до плагіату. «Про плагіат багато говорять, і всі згодні, що з ним треба боротися, але мало хто готовий сказати, що у його колеги по кафедрі є плагіат у дисертації. Також не всі готові поставити студенту незалік за плагіат у роботі», – сказала Інна Совсун. Міністерство освіти і науки працює над створенням репозитарію, в якому будуть зберігатися усі студентські та наукові роботи. Він буде використовуватися в тому числі для перевірки наукових робіт на плагіат.

«Плагіат – це стан моральної паніки, який виникає у період кризи університетської освіти», – зазначила Ольга Гужва під час презентації результатів дослідження «Академічна культура українського студентства». Дослідження показало, що понад 90% студентів використовує плагіат в тій чи іншій формі. При цьому академічне середовище є толерантним до плагіату, більш толерантним, ніж до інших форм академічного шахрайства.

Тарас Тимочко, координатор Проекту сприяння академічній доброчесності, презентував проект і розповів, що зараз вони працюють з десятима університетами. Робота наразі ведеться за трьома напрямками:

- інформаційний – зустрічі зі студентами,

викладачами, адміністрацією університетів, щоб зрозуміти їхні потреби;

- створення навчальних програм. З вересня 2016 року буде впроваджуватися курс з академічного письма для студентів 1-2 курсів;

- створення кодексів честі в університетах. Тарас Тимочко розповів, що за даними опитувань, які вони проводили, 90% студентів допомагали іншим студентам отримати оцінку, яку вони не заслуговують.

Олеся Верченко, академічний директор Київської школи економіки, поділилася досвідом боротьби із академічним шахрайством в американських університетах: там створюються комітети честі, до яких входять лише студенти, і які розглядають усі справи, пов'язані із шахрайством. Якщо комітет приймає рішення, що шахрайство мало місце, студента виключають з університету.

Керівник сервісу перевірки робіт на плагіат Upplag Анастасія Парьоха розповіла про досвід кількох країн із впровадження антиплагіатного програмного забезпечення♦

актуальне інтерв'ю

Неллі КОЖУШКО: Основна проблема картоплярства – відсутність насіннєвого матеріалу

Вона присвятила своє життя селекції картоплі, тепер же цій справі навчає інших. Про те, з якими проблемами зіштовхуються фермери, що вирощують картоплю, і про свій шлях в аграрній науці розповіла доктор сільськогосподарських наук, професор, директор Інституту проблем картоплярства північно-східного регіону України в складі Сумського національного аграрного університету (СНАУ) Неллі Кожушко.

– В Україні настає картопляний сезон. Чи можете спрогнозувати, яким він буде? Адже є інформація, що фермери будуть зменшувати посівні площі на 10-15%.

– Ще у 2007 році Сумський національний аграрний університет розробив концепцію розвитку сфери картоплярства до 2015 року. Вона передбачала скорочення посівних площ з 66 тис. га до 50 тис. га. Сьогодні ж прозвучала інформація, що вже на цей рік посівні площі скоротились до 57 га. Тобто, ця концепція, лінія скорочення посівних площ все-таки чітко простежується і, скоріше за все, буде простежуватися і далі.

– З чим це пов'язано?

– Економічно вигідніше вирощувати високопродуктивні сорти картоплі та збіль-

шувати вал не за рахунок розширення посівних площ, а саме за рахунок підвищення урожайності, подвійного збору урожаю та скорочення площ. Я думаю, що ця лінія буде простежуватися і далі. Власне, в такому напрямку йде картоплярство всіх передових країн світу.

– Які основні проблеми в галузі картоплярства бачите зараз?

– Основна проблема в сфері картоплярства – відсутність насіннєвого матеріалу. Перш за все у Сумській області. Створено багато сортів, 174 сорти занесені до реєстру, з них 67 – української селекції. Однак, всю Сумську область аграрний університет не може забезпечити насіннєвим матеріалом. У нас немає такої технічної бази та і сам університет є неприбутковою організацією. Ми зараз шукаємо зв'язки з виробниками картоплі, які б взяли на себе витрати саме з насінництва картоплі. Ось це завдання №1. Сорт без насінництва – мертвий.

– Експерти у галузі картоплярства зазначають, що на сьогодні 96-94% усієї продукції виробляють малі фермерські господарства. З чим це пов'язано?

– Розумієте, тенденція до розпороще-

сті почала даватися взнаки з 1990 року, коли розпався СРСР і виробників кинули напризволяще. Кожен шукав собі шлях для виживання. В першу чергу, фермери. Багато хто почав займатися картоплярством. На 1990-1991 роки фермерських господарств було 99%. Зараз вже звучить цифра 94-93%. Але я думаю, на перспективу піде лінія укрупнення. Треба переходити на промислове насінництво, на промислове вирощування насіннєвої картоплі, товарної картоплі, і це здешевить ціну одного та іншого.

– Пані Неллі, розкажіть, як Ви опинилися в аграрній галузі? Чому вирішили зайнятися цією наукою?

– Я працюю в Сумському національному аграрному університеті 33 роки. На початку 80-х років ми з чоловіком приїхали на Сумщину з Білорусії. Нас запросили, щоб розвинути напрямком селекції насінництва картоплі. У ті часи я була ще кандидатом наук. Спеціально під мого чоловіка побудували селекційно-насінницький комплекс. Але 11 років тому чоловіка не стало, а я, як дружина, продовжую його роботу.

З тих часів нами створено 24 сорти картоплі. 11 з них уже визнані, занесені до реєстру, інші – перспективні. Вся моя трудова діяльність починалася з картоплі, так триває і дотепер.

– Що саме Вас приваблює в цій сфері?

– Картопля – це така культура, від якої неможливо відірватися. І кожен створений сорт – це твоє дітище. І кожен сорт, який створюєш, любиш однаково. Під наукові селекційні напрямки роботи були відкриті навіть спеціальні дисципліни в Сумському національно-

му аграрному університеті. У міру сил і можливостей, накопиченого досвіду, я передаю свої знання студентам. Я вже від картоплі невіддільна, це – моя культура.

– Ніколи не думали зайнятися фермерством?

– Після закінчення Білоруської сільськогосподарської академії я відразу пішла працювати на кафедру. Після цього вступила до аспірантури. А вже потім ми з чоловіком переїхали в Суми займатися наукою. У Білорусії мені свого часу пропонували стати головою колгоспу. Тоді це було престижно. Але якось не склалося.

– Якби були фермером, займалися би картоплею?

– Звичайно. Якщо б я була фермером, якщо б була ще в тому віці, я б займалася вирощуванням картоплі. Саме картоплі для свіжого споживання, особливо в літній період. Ми, Україна, чим займаємося? Аби споживати свіжу картоплю закуповуємо її в Туреччині та Єгипті. Але у нас є свої можливості. В кінці сезону картоплі багато, а ось у червні свіжої та молоді – дефіцит. Я думаю, що це було б економічно вигідно і мале фермерство в даному випадку б процвітало.

– Дякуємо за приємну розмову та бажаємо подальших успіхів у роботі!♦

Розмовляла ВІКТОРІЯ СУМЧЕНКО

газета
Вісник
Сумського національного
аграрного університету
заснована у 1991 році.

Мова видання – українська.

Реєстраційне свідоцтво
СМ №376/35-пр
від 22 лютого 2007 р.

Редактор: Олена Мовчан
Верстка: Людмила Барліт
Коректор: Тетяна Марченко

м.Суми,
вул.Герасима Кондратьєва, 160,
каб. 220, головний корпус
<http://sau.sumy.ua>

Газету набрано і зверстано
в ІП медіацентрі СНАУ

Тираж – 1000 примірників.

конференції

На честь видатної людини

ОЛЕНА МОВЧАН

21 квітня 2016 року в Сумському національному аграрному університеті відбулася Міжнародна науково-практична конференція «Сучасні тенденції економіки і менеджменту в аграрному секторі Центральної і Східної Європи», присвячена визначній для університету події – 80-річчю професора Івана Миколайовича Брюховецького. Це непересічна постать для СНАУ, адже саме Іван Миколайович у 1977 році став засновником нашого навчального закладу, на той час – філіалу Харківського сільськогосподарського

інституту ім. В.В. Докучаєва.

Пленарне засідання розпочалося привітаннями, врученням подяк, грамот, нагород та подарунків. З вітальними словами до ювіляра звернулися ректор СНАУ Володимир Ладика, перший заступник голови Сумської ОДА Олександр Марченко, заступник директора ДУ НМЦ «Агроосвіта» Микола Хоменко, директор Департаменту освіти і науки Сумської ОДА Олена Попова та інші. Виступаючи відзначали вагомий вклад Івана Миколайовича у розвиток та становлення одного з найпотужніших вищих навчальних закладів Сумщини, в економічну науку України та бажали ювіляру всляких гараздів.

Продовжилося пленарне засідання виступами науковців: директора ННЦ «Інститут аграрної економіки» Національної академії аграрних наук України Юрія Лупенка, директора Інституту ветеринарної медицини НААН України Сергія Ничика, професора кафедри технології харчування Харківського державного університету харчування та торгівлі Павла Пивоварова, директора Інституту сільського господарст-

ва Північного Сходу НААН України Віктора Кабанця, завідувача кафедри менеджменту Полтавської державної аграрної академії Тамари Лозинської, завідувача кафедри бізнес-адміністрування та права Полтавської державної аграрної академії Ханлара Махмудова.

Основними науковими напрямками конференції стали ефективність і продуктивність виробництва; розвиток світового аграрного ринку; стратегічне управління; фінансове забезпечення й оподаткування; сучасна аграрна політика; правове супроводження діяльності в АПК; сучасна харчова промисловість; соціально-економічний розвиток сільських територій з урахуванням вітчизняного та світового досвіду. Участь у заході взяли представники державних структур, наукових установ, навчальних закладів, виробничників, а також молоді науковці – аспіранти та магістри університету. Загалом було зареєстровано близько 100 учасників, серед яких 7 керівників наукових установ, 3 керівники вищих навчальних закладів, 20 – провідних науковців загальнодержавного рівня.

Крім пленарної частини, цього дня відбулися також секційні засідання. Зокрема, це секції «Економіка, менеджмент та маркетинг в АПК», «Вплив інженерно-технологічної складової на результати діяльності в АПК»,

«Економіка та менеджмент тваринництва, ветеринарної медицини». Міжнародна конференція проводилася спільно зі щорічною загальноуніверситетською конференцією викладачів, аспірантів та студентів університету. Тож на секційних засіданнях виступили як гості університету, так і наші науковці.

Конференція стала яскравою подією у науковому житті не тільки Сумського національного аграрного університету, а й усієї наукової спільноти України. Учасники відзначили високий рівень представлених наукових доповідей, а також атмосферу заходу, яка одночасно була і святковою, і робочою♦

P.S. Хочеться вірити, що Іван Миколайович, основний «винуватець» події, залишився задоволеним таким святкуванням свого 80-го дня народження у колі однодумців, колег та учнів. Що може бути кращим подарунком вченому, ніж конференція на його честь, та ще й проведена у стінах закладу, засновником якого він став свого часу, якому присвятив все своє життя?.. Тож нехай всі слова вдячності, всі добрі побажання ювілярові неодмінно здійсняться, а конференція, що буде проведена до наступного ювілею професора, збере ще більше науковців у стінах Сумського національного аграрного університету і змусить говорити про себе наукову спільноту України.

Переймаємо закордонний досвід

ГАННА ГЛУХОДІД

18 квітня 2016 року на базі Глухівського агротехнічного інституту ім. С.А. Ковпака Сумського національного аграрного університету відбулася національна аграрна конференція «Як успішно впровадити аграрну реформу».

Відкриття конференції розпочалося з вітального слова організатора заходу – Глухівського міського голови Мішеля Терещенка та представників влади: голови Сумської ОДА Миколи Клочка і голови Сумської обласної ради Семена Салатенка.

Основна сесія конференції включала в себе дев'ять доповідей.

Ректор Сумського НАУ Володимир Ладика виступив з доповіддю на тему «Перспективи взаємодії аграрної політики та агробізнесу в контексті розвитку сільських територій». Володимир Іванович поділився досвідом Сумського НАУ щодо співпраці з аграрним бізнесом, акцентував увагу на потребі ринку праці у фахівцях аграрного напрямку зі знаннями іноземної мови, розповів про потужні можливості Сумського НАУ в системі підготовки кваліфікованих кадрів. Також учасники конференції більше дізналися про передовий досвід співпраці Сумського НАУ з іноземними партнерами і проекти університету, зокрема «Motion 4x4».

Жан-Жак Ерве, радник Президента «Креді Агріколь Банк», говорив на тему: «Що допоможе розвитку фермерства в Україні?» Алекс Ліссітс, президент Асоціації «Український клуб аграрного бізнесу», доповідав про успішне впровадження аграрної реформи в Україні з використанням досвіду країн з розвиненою економікою. Джордж Кент, керівник дипломатичної місії США в Україні, акцентував увагу на співпраці США та України в аграрному секторі. Віталій Скоцик, Голова аграрної партії України, говорив про основні напрямки аграрної реформи в Україні. Андрій Гордійчук, Голова правління корпорації «Сварог Вест Груп», розповів про кооперативний рух як відродження та розвиток сільських територій. Юрій Гончаренко, головний редактор журналу «Зерно», звернув увагу учасників заходу на перспективи сталого розвитку успішного сільського господарства. Christophe Hillairet, Президент сільськогосподарської палати «D'Ile de France» у Франції, віце-президент сільськогосподарської палати

асамблеї, та Angle Loing, голова національної спілки молодих фермерів, поділилися досвідом Франції у контексті ведення аграрного бізнесу та підтримки нової фермерської генерації.

Друга частина конференції була представлена дискусійною панеллю, де кожен учасник заходу мав змогу поставити запитання до доповідачів конференції. Серед спікерів дискусії були науковці, представники влади та бізнесу, а також іноземні гості.

Загалом, захід відбувся на високому рівні, учасники конференції дізналися багато нової та корисної інформації щодо перспектив розвитку аграрного сектору економіки України♦

визнання

СНАУ отримає міжнародну акредитацію

Наприкінці квітня в університеті прикладних наук Вайєнштефан-Тріздорф працювала комісія європейської акредитаційної комісії ACQUIN, представлена 6 професорами відомих німецьких університетів, а також представниками агробізнесу, студентства й акредитаційного агентства.

Метою цієї офіційної зустрічі стала міжнародна акредитація магістерського курсу «Адміністративний менеджмент», який було імплементовано в СНАУ в рамках спільного проекту з німецькими партнерами. Магістерська програма діє в Сумському національному аграрному університеті з 2001 року. Випускники університету, що навчалися за цією програмою, працюють у провідних вітчизняних та закордонних компаніях у сфері аграрного бізнесу.

У роботі акредитаційної комісії взяли участь 13 університетів з різних країн, зокрема Німеччини, України, Казахстану, Вірменії та інших. Делегація Сумського національного аграрного університету була представлена ректором Володимиром Ладиком та координатором проекту Ларисою Калачевською. За два дні роботи комісії викладачі, студенти й ректори вишів, що беруть участь у програмі, пройшли співбесіду.

Для Сумського національного аграрного університету результати виявилися дуже втішними: акредитація в цілому пройшла успішно, зауважень майже не було. Як зазначив ректор СНАУ, цьому сприяла, перш за все, стабільність роботи за цим проектом в університеті, а також той факт, що найбільша кількість випускників, які отримали подвійний диплом,

серед усіх вищих навчальних закладів, була саме у СНАУ. Також в університеті провадиться постійна робота з підвищення кваліфікації із залученням німецьких професорів.

Результатом проведеної процедури незабаром стане отримання Сумським національним аграрним університетом сертифікату про міжнародну акредитацію. За словами координатора проекту Лариси Калачевської, впевнена позиція нашого університету перед акредитаційною комісією великою мірою залежала ще й від того, що ректор Володимир Ладика єдиний серед керівників 12 партнерських вишів вільно говорив німецькою. Відбувався конструктивний діалог з експертами. Завдяки цьому СНАУ у прямому сенсі говорив єдиною з експертною комісією мовою!

Цікавою виявилася і зустріч ректора зі студентами СНАУ, що наразі навчаються у Вайєнштефані. На жаль, взяти у ній участь змогли лише троє з шести студентів, оскільки саме у цей час вони були на парах, а в Німеччині студенти зазвичай заняття не пропускають. Найбільше Володимира Івановича цікавило, що б вони могли порадишити викладачам СНАУ, вже провчившись певний час у німецькому виші. Учасники програми академічної мобільності зазначили, що перш за все ім. хотілося б, щоб у викладачів змінилося ставлення до студентів. Спілкуватися не з позиції «начальник – підлеглий», а на партнерських засадах, бути доброзичливим й демократичним – саме цього чекають студенти від сучасного українського викладача♦

Тваринники України зібралися у СНАУ

ОЛЕНА МОВЧАН

На початку квітня у Сумському національному аграрному університеті відбулася Міжнародна науково-практична конференція «Технологія виробництва та переробки продукції тваринництва: історія, проблеми, перспективи».

Учасниками її стали науковці біолого-технологічного факультету Сумського національного аграрного університету, Національного університету біоресурсів та природокористування України, Полтавської державної аграрної академії, Дніпропетровського державного аграрно-економічного університету, Миколаївського національного аграрного університету, Полтавського науково-дослідного експертно-криміналістичного центру МВС України.

Розпочалася конференція пленарним засіданням та виступом ректора СНАУ Володимира Ладика, який привітав її учасників, побажав плідної роботи та живих обговорень і дискусій по кожній доповіді. «Сучасний викладач має бути перш за все науковцем, – вважає Володимир Іванович, – але наука повинна йти у тісній співпраці з практикою. Тільки за таких умов викладач та його предмет буде цікавим студенту».

Захід продовжився секційними засіданнями. Робота йшла у двох секціях: «Розведення, генетика та селекція тварин» і «Годівля й відтворення тварин та технологія виробництва продуктів тваринництва»♦

ювілей

Професору Брюховецькому 80 років!

ЖИТТЯ ПРОЖИТИ – НЕ ПОЛЕ ПЕРЕЙТИ

Іван Миколайович Брюховецький – академік Академії економічних наук, професор, Заслужений працівник народної освіти України, Відмінник аграрної освіти і науки першого ступеню, Почесний ректор Сумського національного аграрного університету.

Народився 21 квітня 1936 року у селі Обложки нині Глухівського району Сумської області у селянській сім'ї. Його мама померла рано, Іван залишився з батьком, пізніше сам опікувався молодшою сестрою.

У 1953 році закінчив середню школу №2 міста Глухів, у 1958 році – економічний факультет Харківського сільськогосподарського інституту імені В.В.Докучаєва. Йому запропонували вчитися в аспірантурі, але молодий чоловік відмовився і поїхав за комсомольською путівкою в один із радгоспів Казахстану. У 1958-1962 роках Іван Брюховецький – старший економіст дослідно-показового господарства імені Мінбаєва Казахського НДІ тваринництва. Там, на цій лінії він набував досвіду організаторської і наукової роботи.

За чотири роки Іван Миколайович повернувся до рідного вишу. 1962-1977 роки він – асистент, старший викладач, доцент, заступник декана, декан економічного факультету Харківського сільськогосподарського інституту імені В.В.Докучаєва.

1977-1997 – директор Сумської філії Харківського сільськогосподарського інституту, ректор Сумського сільськогосподарського інституту, потім – Сумського державного аграрного університету. З 1997 року – радник ректора, завідувач кафедри організації сільськогосподарського виробництва, основ підприємництва та агробізнесу.

Автор наукових праць у галузі планування в агропромисловому комплексі, підручників і посібників для вищих навчальних закладів.

1982-1995 – голова Сумської обласної організації товариства «Знання». Депутат Сумської обласної ради (1980-1995), заступник голови облвиконкому на громадських засадах (1992-1995).

З дружиною Світланою познайомився ще навчаючись в університеті. Зараз Іван Миколайович – щасливий батько і дідусь. У його доньки із зятем Анатолієм є власна справа, на радість всій родині підростає їх донечка Віталія.

Володимир ЛАДИКА, ректор Сумського національного аграрного університету, доктор сільськогосподарських наук, професор, академік НААН України: «ІВАН МИКОЛАЙОВИЧ І СЬОГОДНІ ЗАЛИШАЄТЬСЯ ДЛЯ МЕНЕ НАСТАВНИКОМ І ВЗІРЦЕМ КЕРІВНИКА»

– 1979 рік, перше вересня, я – студент Сумського філіалу Харківського сільгоспінституту. Саме тоді я вперше побачив директора навчального закладу І.М.Брюховецького. Він одразу справляв враження активної, динамічної, цілеспрямованої людини, яка буквально заряджала своєю потужною енергетикою всіх навколо.

На той час саме тривала будова центрального корпусу ВНЗ, нині це споруда УАБС. Декан сказав: «Хлопці, ректор просить допомоги у ремонтно-будів-

ельних роботах». І ми всі миттєво відгукнулись, бо вже були «заряджені» тодішнім гаслом «Свій виш – своїми руками». Чесно скажу, ніколи до цього не працював з відбійним молотком, тож потім півдня руки трусилися. Зате враження – надзвичайні (усміхається – від ред.).

Іван Миколайович сильний не лише як управлінець, організатор, але і як викладач. На лекціях з організації сільськогосподарського виробництва він умів цікаво, дохідливо донести суть питання. Пригадую, жваву дискусію викликала тема авторитарного та демократичного стилю управління. І, знаєте, й сьогодні моє розуміння лідерства значною мірою базується на отриманих у той час знаннях.

Після закінчення ВНЗ у моєму житті був період роботи у колгоспі, набуття практичного досвіду виробничої діяльності. Згодом я вступив до аспірантури Московської сільськогосподарської академії, за два роки захистив кандидатську дисертацію і повернувся до Сум. І тут настає свого роду ключовий момент у моїй долі.

Ректор, як я вже казав, людина настільки динамічна, що «впіймати» його можна хіба десь на ходу. У нас так і сталося. Ми зустрілися у філармонії, де він мав виступати на одному науковому заході. Іван Миколайович мене одразу впізнав і сказав просто: «Працевлаштовуйся». Ці буквально десять секунд мене справді надихнули, адже питання з роботою було успішно вирішене, причому мені навіть не довелося чекати початку нового навчального року.

І ось почався новий період у моєму житті – я працюю у рідному виші, вибудовую кар'єру, займаюся улюбленою справою. Особливо важливо заявити про себе протягом перших п'яти років. Я розпочинав працювати асистентом кафедри, далі став заступником декана, доцентом. Часто, замінюючи керівника, був присутній на ректоратах. Мені імпував досить демократичний стиль обговорення питань і нині у проведеному ректораті я використовую методи Івана Миколайовича.

У 1992 році я розпочав процес формування міжнародних відносин, що зіграло важливу роль не лише у моїй кар'єрі, а й розвитку університету загалом. Спочатку це було листування з кількома німецькими плеомб'єднаннями, потім приїзд німецьких науковців до Сум, далі моє місячне стажування в одному з інститутів тваринництва Баварії і нарешті співпраця з Аграрним університетом Вайєнштефан. Це був справжній прорив. Після того, як ми з Іваном Миколайовичем та ще кількома нашими співробітниками відвідали Вайєнштефан, почали формувати саме європейський університет.

1996 рік – запрошення від агенції USAID на місячне стажування в Америці. Перші кроки з реальної організації студентських практик за кордоном. Моє нове призначення, проректором з міжнародних справ. І – активна робота із налагодження закордонної співпраці, «відкриття» низки нових країн, зокрема Німеччини, Австрії, Швейцарії, Нової Зеландії...

Минали роки. На очах у І.М.Брюховецького відбувалось подальше моє становлення, як науковця – я захистив докторську дисертацію, став член-кореспондентом, потім академіком. І коли мене обрали ректором, першою людиною, до якої я звернувся до порадою, був саме Іван Миколайович. Часто згадую його слова про два методи будівництва університету. Перший – швидкий. Можна пофарбувати фасад, щось посадити,

заміняти вікна, але на суть це не впливає. І другий метод, який вимагає часу, терпіння і зусиль. Крок за кроком змінювати ситуацію всередині вишу, формуючи потужну команду, зміцнюючи матеріально-технічну базу, налагоджуючи міжнародні зв'язки. Звичайно, саме цей, другий шлях я обрав.

Іван Миколайович і сьогодні є моїм радником, як ректора, членом вченої ради, людиною, яка в курсі усіх університетських справ. Я надзвичайно ціную його підтримку. Він є справді неординарною особистістю, створеною для освіти, для науки. Це людина мудра, обізнана, толерантна, здатна не лише налагодити ефективну комунікацію з різними людьми, а й передати їм свої знання, вміння, навіть незмінно оптимістичний настрій. І це саме той оптимізм, який є стимулом у будь-якій справі, будь-якому починанні.

У свої 80 років Іван Миколайович досить бадьорий, активний, самостійно керує авто, а головне – його погляд спрямований у майбутнє. І це дорогого вартує. Я хочу від щирого серця побажати йому зберегти цей оптимізм, молодість душі. Хочу, щоб він відчував тепло і підтримку не лише від своїх учнів, серед яких і я сам, але й від молодого покоління. Молодь має знати людину-легенду, яка створила виш і обрала правильний вектор його розвитку. Сьогодні СНАУ є справді європейським університетом, отже, мрія його фундатора Івана Брюховецького здійснилася.

Олександр ДАЦИШИН, кандидат технічних наук, професор, працював начальником управління вищої аграрної освіти Міністерства агрополітики: «ВІН НІКОЛИ НЕ МАВ «ПОДВІЙНОГО ДНА»

– Історія нашого знайомства з Іваном Миколайовичем досить цікава. Вперше, втім, як і вдруге, ми познайомилися заочно. У свій час я, як студент-механік, був у складі групи студентів на практиці у Чехословаччині. Увечері до готелю, де я мешкав, завітав гість, який раніше навчався у Харківському сільськогосподарському інституті імені В.В.Докучаєва. Він і розповів про свого доброго друга Ваню Брюховецького.

Друге знайомство відбулось, коли Іван Миколайович вже очолював філіал сільгоспінституту, а я був доцентом факультету механізації української сільськогосподарської академії. Тоді ми просто поговорили по телефону про спільного знайомого.

А втретє вже, нарешті, зустрілися. У 1992 році, після того, як Україна стала незалежною, всі двадцять сільськогосподарських вітчизняних вишів вийшли із підпорядкування Москви. Я на цей момент був начальником управління вищої аграрної освіти Мінагрополітики, І.М.Брюховецький – вже ректором Сумського сільськогосподарського інституту. І ми позна-

йомились на нараді, де розглядали різні організаційні аспекти функціонування вишів.

Подальші етапи розвитку вищого навчального закладу у Сумах, а я очолював управління до 2001 року, відбувалися, можна сказати, у мене на очах та за моєї участі. Інститут став Сумським державним аграрним університетом, згодом він здобув статус національного. І темп такого динамічного розвитку, вважаю, задав якраз Іван Миколайович.

З перших хвилин нашого спілкування було зрозуміло, що ця людина до свого вишу просто «прикипіла» душою. І вже на той час він мав задум щодо створення університету. Пригадую, як я сказав: «Та там ще дух філіалу не вивітрився, а Ви вже про університет мрієте», й Іван Миколайович на мене навіть трохи образився за ці слова.

Між тим, у Сумах на час цієї розмови я ще не був жодного разу. Але згодом на базі сільгоспінституту був організований семінар з будівництва. І тоді я вперше побачив ці новозбудовані корпуси на околиці Сум, велику, близько 100 гектарів, площу. Все побачене просто вразило. І коли Іван Миколайович поцікавився «Ну як Вам?», я відповів коротко і ясно: «Починаємо думати про університет».

І почалась серйозна робота. Процес відбувався не без складнощів, на ректора чинили тиск, йшла боротьба за інститутські корпуси, на які претендувала Академія банківської справи. Я захищав керівника вишу, як міг. І досягти мети вдалося – у 1997 році сільськогосподарський інститут став Сумським державним аграрним університетом.

І того ж року Іван Миколайович став радником ректора. До речі, першим радником саме у галузі аграрної освіти.

Ми й сьогодні з ним спілкуємося, вітаємо один одного зі святами, днями народження. Глибоко поважаю його. Іван Брюховецький – організатор і фахівець з великої літери. Від самого початку він вибудовував виш, як сучасний європейський університет, у якому теорія тісно пов'язана з практикою.

І те, що СНАУ сьогодні є одним із кращих аграрних вишів країни, – значною мірою заслуга Івана Миколайовича. Який, до речі, першим був нагороджений почесною відзнакою «Відмінник аграрної освіти і науки України» найвищого, першого ступеня.

Хотів би кілька слів сказати і про особистісні якості Івана Миколайовича. Він дуже щирий, ніколи не мав, як то кажуть, «подвійного дна». Людина слова: пообіцяв – зробив. Принциповий. Пишаюся нашими дружніми стосунками, взаємною довірою.

Мені приємно, що й сьогодні керівництво СНАУ шанує Івана Миколайовича та інших ветеранів. Що справа Івана Брюховецького живе, є гідна зміна. Нинішній ректор СНАУ Володимир Ладика – сильний керівник, який зберігає найкращі традиції і примножує здобутки. Я і зараз часто кажу киянам та представникам інших регіонів – їдьте до Сум, навчайтесь, переймайте передовий досвід. Не все те краще, що у столиці.

Хочу побажати Івану Миколайовичу здоров'я, довголіття, щоб завжди у його прекрасній дружній родині панували затишок, любов, благополуччя.

Валерій ЖМАЙЛОВ, кандидат економічних наук, професор, проректор СНАУ з науково-педагогічної та навчальної роботи: «І.М.БРЮХОВЕЦЬКИЙ ЗАВЖДИ МОЛОДИЙ ДУШЕЮ»

– У Сумському філіалі ХСГП імені Докучаєва економічний факультет був одним із перших. Я прийшов на навчання у 1978 році і тоді вперше побачив Івана Миколайовича. Йому було близько 40 років, молодий, енергійний, активний. Чомусь я вважав, що вчений неодмінно має бути літньою людиною, але наш директор вмів «заряджати» своєю енергією всіх.

Перші роки навчання були пов'язані із розбудовою нашого навчального закладу, саме зводилися гуртожитки, велася реконструкція корпусів. Студентів на той час було близько трьохсот і ми навчалися та жили під гаслом: «Свій виш – своїми руками!» Іван Миколайович деякий час жив із нами у гуртожитку, тож і в побуті залишався для нас взірцем.

Тоді було закладено фундамент університетських традицій – розпочинали працювати перші будівельні загони, створювалися комсомольські оперативні загони для охорони території. Поступово знайшли спільну мову і з місцевою молоддю, завдяки нашій згуртованості ми довели, що з нами потрібно рахуватися.

Серед заслуг Івана Миколайовича – і створення та розбудова так званого учгоспу, учбового господарства, де студенти технологічних спеціальностей могли опанувати навички своєї майбутньої професії. Для цього обрали господарство у Постольному, на той час не надто потужне, із застарілою технікою. Там студенти брали участь у сільськогосподарських роботах, а керівництво філіалу опікувалось

покращенням матеріальної бази господарства, зокрема, вдалося придбати будматеріали, велику рогату худобу, звести приміщення для тварин.

Разом не тільки навчалися, працювали, а й святкували. Такого студентського клубу, як у нинішніх студентів, у нас не було, тож різноманітні заходи з танцями проводилися у спортивному залі школи №1, колективні зібрання – в актовому залі навчального корпусу на вулиці Петропавлівській. Єдність була у всьому – навчанні, роботі, відпочинку.

Після завершення навчання в інституті я поїхав працювати у Глухівський район, який, до речі, є малою батьківщиною Івана Миколайовича. Три роки був там головним економістом у колгоспі «Дружба». Якось, вже у 1986 році ми зустрілися з І.М. Брюховецьким у Сумах, говорили про справи, і, дізнавшись, що у мене вже є трирічний стаж роботи, він запропонував перейти працювати на його кафедру асистентом.

Зваживши всі «за» і «проти», я прийняв його пропозицію. А коли виникли проблеми з райкомом партії, перший секретар якого не відпустив з роботи, Іван Миколайович зміг мене «відпросити». Так я став асистентом на кафедрі, де працював у напрямку організації виробництва для зоотехніків. На той час ми відпрацьовували нові умови господарювання. Іван Миколайович читав цікаві, надзвичайно змістовні та корисні лекції зоотехнікам, а я проводив практичні заняття. А позаяк ми обидва прийшли у науку з виробництва, чудово розуміли одне одного.

Той час був достатньо результативним: серед студентів, яких ми тоді навчали, наразі в університеті працюють Олександр Борисович Кисельов, декан біолого-технологічного факультету, та Ігор Олександрович Рубцов, заступник декана БТФ.

У 1992 році я став аспірантом, знову ж таки

у Івана Миколайовича. Робота над дисертацією тривала чотири роки, бо мені доводилось одночасно виконувати обов'язки заступника декана економічного факультету, яким на той час був Григорій Михайлович Головка.

Попри велику зайнятість, Іван Миколайович завжди знаходив для мене час. За чотири роки ми разом підготували достатньо цікаву дисертаційну роботу, тема якої була пов'язана з реформуванням виробничих структур через створення господарських асоціацій. Захищався я в Харкові, на економічному факультеті Харківського сільськогосподарського інституту ім. В.В. Докучаєва, де свого часу І.М. Брюховецький працював.

Він і сьогодні залишається моїм наставником, звертаюся до нього за порадами у багатьох ситуаціях, пов'язаних з навчальним процесом, практикою студентів. Не зважаючи на досить поважний вік, Іван Миколайович не втрачає зацікавленості у всіх процесах життєдіяльності університету. Пригадую, якось влітку зустрів його на дослідних полях, де він спілкувався зі студентами, що проходять практику, цікавився результатами їх роботи. Він і сьогодні є активною, небайдужою людиною, для якої університет залишається справою всього життя.

Лариса КАЛАЧЕВСЬКА, кандидат економічних наук, доцент, начальник відділу міжнародного співробітництва Сумського національного аграрного університету: «СТАВ ДРУГИМ БАТЬКОМ ТА УВІВ ДО СВІТУ НАУКИ»

– Про Івана Миколайовича Брюховецького говорити можна довго, адже він справді є легендарною особистістю, будівничим нашого вишу, людиною, яка змогла створити ефективну команду. І той факт, що ВНЗ отримав 4 рівень акредитації – є вагомим здобутком цієї команди.

Багато з моїх нинішніх колег – його учні, люди, яких він у свій час помітив, підтримував, дав можливість проявити найкращі професійні якості. До них можу віднести і себе. Вперше Івана Миколайовича я побачила ще дитиною, коли моя мама прийшла, на початку 80-х років, працювати до вишу. Вже тоді звернула увагу, як щиро, позитивно, відкрито Іван Миколайович спілкується з людьми.

Мене він вів по життю, як другий батько. Коли я вступила до вишу, ректор підтримував всі наші студентські ініціативи, якими б нестандартними вони б не виглядали, був у повному сенсі нашим другом і соратником.

Важливо, що вже на той час керівник ВНЗ підтримував напрям міжнародного співробітництва, заклад його надійний фундамент. Перші контакти були з німецькими вишами, з якими маємо прекрасні партнерські стосунки і сьогодні.

Після закінчення мною університету Іван Миколайович став моїм науковим керівником в аспірантурі. Як уважний, мудрий наставник, він не обмежував мене у наукових пошуках, творчості, дав можливість сповна реалізувати себе. Під його керівництвом я успішно захистила дисертацію. Безкінечно вдячна Івану Миколайовичу, який, можна сказати, увів мене до світу науки.

І коли я працювала, як молодий викладач, під його керівництвом, він завжди був уважним, вмів до кожного зі співробітників знайти підхід і навіть якщо критикував, робив це максимально делікатно і конструктивно. Взагалі І.М.Брюховецькому притаманне вміння донести до підлеглих, до своєї команди завдання будь-якої складності так, щоб люди працювали з ентузіазмом.

Безумовно, я вважаю, що Іван Миколайович – великий організатор, керівник, завдяки якому СНАУ нині входить до трійки кращих аграрних

вишів України.

Микола КАЛІНЧИК, доктор економічних наук, професор: «ЙОГО РЕЗУЛЬТАТ Є НЕЗАПЕРЕЧНИМ ВЗІРЦЕМ НАЩАДКАМ»

– З плином часу ювілярів більшою мірою згадують покоління людей, які були його колегами, студентами, працювали пліч-о-пліч. Ще студентом добре пам'ятаю Івана Миколайовича Брюховецького з 1968 року, коли він тільки-но почав викладати в Харківському сільськогосподарському інституті ім.В.В.Докучаєва (ХСГП). Він читав нам лекції та проводив практичні заняття з такої дисципліни, як НОП (наукова організація праці). Згадуються студентські роки, коли бажання побешкетувати перемагало здоровий глузд, вміння Івана Миколайовича привертати до себе увагу та прихильність студентів. На лекціях він не тільки міг викладати предмет, а й з гумором поставити на місце бешкетника-студента. На одній із перших лекцій: «Калінчик, ти чим займаєшся?».

«Іване Миколайовичу, граю в морський бій». «Припини». І продовжував знайомити нас з основами НОП. Основну частину часу наступного практичного заняття з НОП Іван Миколайович зненацька доручив проводити мені, бо дуже кудись поспішав. «Та я...», – перелякано заявав. «Іди сюди. Сідай на моє місце. Хіба я так сиджу за столом? Сядь рівно. Ти сьогодні викладач».

Через декілька місяців перший крок на шаблі чиновника – Іван Миколайович Брюховецький вже заступник декана економічного факультету. Перед першою лекцією в новій іпостасі: «Калінчик, з ким грав у морський бій?». «Не скажу». Всі дружно посміялися, і на цьому інцидент був вичерпаний.

Моя надмірна зацікавленість експериментами на практичних заняттях призводила до непорозуміння і студентських проблем. На щастя, Іван Миколайович мав талант залагоджувати проблемні відносини між студентами і викладачами й допомагав налагоджувати стосунки, які зненацька могли дуже погіршитися. Наприклад, на заняттях з фізіології рослин доцент А.П. Ваганов нам сказав: «На процес проведення досліду можете дивитися. Нічого не чіпайте». Як я зрозумів, дослід був з фотосинтезу. В різних колбах гумовими і скляними трубками щось рухалося справа наліво. «Що буде якщо...?», і я пальцями затиснув одну з гумових трубок. Результат несподіваний – рух рідини по трубках в іншому напрямку. Прийшов до Івана Миколайовича з такими словами: «Вигнали з лекції. До екзамену не допустять». Через місяць все залагодилося.

Але нова халепа чекала на мене, і пов'язана вона з такою дисципліною як «Обчислювальні машини». Вершина інновації того часу – машина «Аскота» з вставним табулятором, з допомогою якого програмується розрахунок задач із виведенням результату на друк. Перед практичними заняттями довго дивився, як два співробітники кафедри цей табулятор (величезну дошку розміром 0,5х0,75 м) програмували системою шнурів, вставляючи їх у спеціальні гнізда. «Не так», – коментував їхні дії. Знову передивлялися розташування шнурів і нарешті закінчили цей процес. Я залишився незадоволений і на свій зневажливий розсуд перепрограмував – переставив кінці деяких шнурів у гніздах і чекав майбутньої похвали. Світлана Серафимівна (дружина І.М.Брюховецького) прийшла проводити заняття, вставила табуля-

тор у відведене для нього місце в машині «Аскота» і після слів, що одержимо не тільки бухгалтерський розрахунок, а й надрукований результат на папері, увімкнула тумблер. Загуркотіло, зашуміло і пішов дим. Я швидко побіг до Івана Миколайовича. «Прийдеш завтра». Приходжу. «Світлана Серафимівна дуже «осерчала» (себто розгнівалася). «Будемо чекати», – була відповідь, яка заспокоїла нас обох. З часом все владналося. Через якийсь час заходжу в деканат: «Що знову?» – з посмішкою запитав Іван Миколайович. У відповідь: «Та ні. Просто зайшов до Вас».

Закінчив інститут. Відслужив в армії. Приїжджаю до Харкова. Заходжу в деканат. Радіємо зустрічі. «Хочу подивитися, як розробляють Оргосплани». Одержую кілька примірників. Довго вивчаю. Віддаю. «Підеш економістом по оплаті праці в найкраще господарство України? Дуже висока зарплата». «Ні, не піду». «Чому»? «Іване Миколайовичу, я головний економіст. Мене Ви з іншими викладачами навчали на головного економіста». «Ти мене порадував. Вперше таку відповідь чую». Посміялися. Побажав мені успіхів на посаді головного економіста.

Щодо рис характеру. Мабуть, що європейськ. Завжди був чемний, галантний і особливо привітний. Ця риса запевняла, що до цієї люди-

ни можна прийти і вона вирішить всі тобою створенні проблеми, що я й робив. Посмішка не зникала з обличчя. Знаходив дотепні слова. Як говорила мені на заняттях Софія Олександрівна – викладач англійської мови, коли я зібрався одружитися з другокурсницею: «Миколо, на тебе вплинула весна як колись і на Івана Брюховецького». «Як саме?», запитував. «Ти з ранньої весни пересів в аудиторії за стіл біля вікна, а Іван Брюховецький з початком весни міг сісти і на підвіконня й одружився студентом».

Талант управління будь-якого рангу полягає в підборі кадрів. На новій посаді ректора Сумського сільськогосподарського інституту, який необхідно було ще побудувати, Іван Миколайович запросив (а когось і переманив) на роботу не тільки найкращі наукові кадри, а й організаторів з проектування будівель та будівництва тощо. Те, наприклад, що вибір головного будівельника випав на Галицького – випускника архітектурного відділення факультету землевпорядкування ХСГП ім. В.В. Докучаєва, мене приємно вразило. Ще студентом-першокурсником Галицький виявив себе як неперевершений організатор – його призначили командантом гуртожитку інституту. Ми, тоді вже студенти четвертого курсу, відчули зразу, що в гуртожитку наводиться справжній порядок. Десять взяли кошти на ремонті кімнат, які десятиліттями чекали на це. Налагодилася пропускна система... За вмілого підбору кадрів (дефіцит цих якостей спостерігається тепер в українських високопосадовців) впевненість, що Інститут буде побудований, а випускники одержуватимуть кваліфіковану освіту, була на всіх рівнях – від Міністерства сільського господарства РСР, Сумського обкому Компартії до пересічних українців, тих, хто знав і бажав успіхів Івану Миколайовичу в його нелегкій справі першопрохідця на рідній сумській землі.

Бажаю ювіляру найперше – здоров'я. За його наявності буде багато часу, щоб радити не тільки успіхам онуків, а й для осмислення та вимогливого самооцінювання свого життєвого шляху. Тоді в історії Сумського національного аграрного університету, яка висвітлена у Вікіпедії, буде записано, що Іван Миколайович Брюховецький не тільки був його ректором, а першим ректором, який його започаткував, організував будівництво, кадрова політика якого увінчалася формуванням високопрофесійного професорсько-викладацького потенціалу вищого навчального закладу. Досягнутий результат будівничого є незаперечним взірцем нащадкам для наслідування, а ювілярові – підставою для продовження свого творчого життя з незнижкою посмішкою на обличчі♦

профорієнтація

У СНАУ завершився Форум сільської молоді

ОЛЕНА МОВЧАН

23 квітня 2016 року в Сумському національному аграрному університеті за підтримки Сумської обласної державної адміністрації, Департаменту агропромислового розвитку та Департаменту освіти і науки Сумської ОДА відбувся заключний III етап заходу, що проводиться в СНАУ, починаючи з 2011 року, – Форуму сільської молоді.

Досвід попередніх років показав необхідність його проведення та дієвість, адже, за статистикою, переважна більшість учасників Форуму потім стають абітурієнтами та студентами СНАУ. І це зовсім не дивує, адже, познайомившись ближче з нашим університетом та можливостями, які він надає своїм студентам, занурившись в атмосферу студентського життя, школярі вже свідомо роблять свій вибір на користь СНАУ.

У цьому році Форум охопив більше трьох з половиною тисяч молодих мешканців Сумського регіону, а на фінальний етап до Сумського національного аграрного університету з'їхалося більше 250 учнів сільських шкіл нашої області.

Вітаючи молодь, ректор СНАУ Володимир Ладика та голова Сумської обласної ради Семен Салатенко відзначили, що саме їм, сьогоднішнім випускникам шкіл, у майбутньому належить розбудовува-

ти нашу державу, і варто вже зараз замислитися над тим, яку ж професію отримати. Україна – держава аграрна, так було і так буде, і професії, пов'язані з сільським господарством, у нашій країні завжди користуватимуться попитом.

Подяки ректора Володимира Івановича вручили вчителям, що активно беруть участь у всіх заходах, започаткованих нашим вишем: заступнику

директора з навчальної роботи загальноосвітньої школи смт Жовтнєве Білопільського району Дмитру Торбі, вчителю Дубовицької загальноосвітньої школи I-III ступенів Кролевецького району Миколі Дорогому, вчителю Комишанської загальноосвітньої школи I-III ступенів Охтирського району Наталії Дерев'янко та вчителю Стецьківської загальноосвітньої школи I-III ступенів Сумського району Вірі Рижовій.

Для учасників Форуму була підготовлена досить насичена і цікава програма: виставка «Жити в стилі Еко», створення експозиції арборетуму, присвяченої 80-річчю першого ректора СНАУ Івана Миколайовича Брюховецького, де школярі разом з ректором СНАУ висадили три види ялівцю, квест «Обирай майбутнє зі СНАУ».

Фінальна частина заходу була присвячена найприємнішому: на ганку головного корпусу відбулося нагородження переможців творчого конкурсу «Життя в стилі Еко», а також вручення сертифікатів на отримання саджанців декоративних та плодкових дерев від Сумського НАУ.

Вітаємо всіх учасників Форуму, бажаємо успіхів у навчанні, високих результатів на ЗНО та чекаємо їх у Сумському національному аграрному університеті! ♦

«П'ятнашка» виборола першість

7 квітня 2016 року Сумський національний аграрний університет зустрів учасників Фестивалю інтелектуальних ігор «Обирай майбутнє разом зі СНАУ!» Перемогу виборовали 9 команд із Сумських загальноосвітніх шкіл I-III ступенів.

Учасників привітав проректор з науково-педагогічної та навчальної роботи Валерій Жмайлов, з профорієнтаційною інформацією виступила координатор університету по профорієнтаційній роботі Ніна Мельник.

Гра складалася з трьох етапів: візуального, у якому запитання супроводжувалися зображеннями,

музичного, під час якого учасники мали змогу показати свої знання англійської мови, та заключного етапу – класичного «Що? Де? Коли?» Усі запитання стосувалися екології.

Під час підведення підсумків сумувати учасникам не давали конкретні номери студентів університету.

Почесне четверте місце посіла команда школи №21 «Чемпіони №2».

Друге і третє місце відповідно вибороли команди школи №23 «Суперфантастична шістка» та школи №27 «Параграф №27», за що були нагороджені роутерами від спонсорів гри.

Перемогу здобула команда школи №15 «П'ятнашка» та покинула територію університету з призовим принтером та ваучерами на безкоштовне відвідування боулінгу у ТРЦ «Лавина».

Спонсорами проведення міжшкільної інтелектуальної гри були ТРЦ «Лавина» та профспілкова організація студентів та аспірантів СНАУ ♦

Болонський процес

Суми-Полтава: академічна мобільність

ОЛЕНА МОВЧАН

державної аграрної академії, які знаходяться в нашому університеті в рамках програми академічної мобільності. «В цілому всі задоволені. Обговорили переваги дистанційної форми навчання та її роль для студента, який навчається за програмою мобільності в іншому навчальному закладі. Переконалися, що це лише початок, і обміни студентами увійдуть у практику аграрних вишів», – зазначив Володимир Іванович.

За словами начальника навчального відділу Наталії Колодченко, проблем з тим, що студенти пропускають заняття у своїх вишах, у них не виникне, адже всі дисципліни, які вони вивчатимуть в інших ВНЗ, будуть їм зараховані за основним місцем навчання. Стипендію студенти отримують у своєму виші, а житлом на час проведення програми їх забезпечує приймаюча сторона. Завершиться перебування студентів в інших вишах складанням сесії.

«Я вважаю цей проект вдалим і корисним, адже наші студенти наразі отримують у Полтаві поглиблені знання з вирощування озимої пшениці, бо саме у Полтавській державній аграрній академії дуже потужна наукова школа саме з цього напрямку. Відповідно, полтавчани у нас поглиблено вивчають картоплярство», – стверджує декан факультету агротехнологій та природокористування Ігор Коваленко.

Сподіваємося, що новий досвід стане цікавим та корисним для учасників програми, принесе їм нові знання й враження, сприятиме встановленню ділових контактів та розширенню професійних горизонтів ♦

Поточний навчальний семестр, починаючи з 14 березня, шестеро студентів інженерно-технологічного факультету, а також факультетів ветеринарної медицини й агротехнологій та природокористування Сумського національного аграрного університету проводять у стінах Полтавської державної аграрної академії, і, відповідно, чотири студенти з Полтави вчать у цей період у Сумах. Це стало можливим у рамках програми академічної мобільності, що з березня запрацювала між нашими навчальними закладами. Взагалі академічний обмін – досить поширена у європейських вишах практика, і щороку сотні студентів використовують цю можливість. Тож відтепер в українських студентів-аграріїв з'явилася можливість не тільки виїжджати за кордон, а й попрацювати за програмою обміну в Україні. Навчання триватиме до 6 травня 2016 року за попередньо узгодженими навчальними планами.

Нещодавно ректор СНАУ Володимир Ладика зустрівся зі студентами Полтавської

зустріч

Спортивна гордість СНАУ

ОЛЕНА МОВЧАН

Серед студентів Сумського національного аграрного університету доволі багато спортсменів, які не тільки зміцнюють власне здоров'я, займаючись улюбленим видом спорту, а й здобувають для університету перемоги на змаганнях обласного, всеукраїнського та навіть міжнародного рівнів.

Як університет може підтримати своїх спортсменів, чим допомогти їм, щоб і надалі вони приносили золоті, срібні та бронзові медалі у скарбничку СНАУ, – про це йшлося на зустрічі ректора СНАУ Володимира Ладика зі студентами, що нещодавно повернулися з перемогою зі спортивних змагань. Так, команда наших спортсменів посіла III місце у Всеукраїнських спортивних іграх серед студентів аграрних ВНЗ з вільної боротьби, що відбулася у Мелітополі, а жіноча волейбольна збірна у Вінниці виборола III місце у Всеукраїнських спортивних іграх серед студентів аграрних ВНЗ з волейболу.

Разом зі своїми тренерами вони зібралися у залі ректорату, щоб обговорити проблеми та

поділитися своїми враженнями про змагання. Учасниками обговорення стали також проректор з науково-педагогічної та навчальної роботи Валерій Жмайлов та завідувач кафедри фізвиховання Сергій Хоменко. Варто відзначити, що зустріч пройшла доволі неформально: спортсмени охоче розповідали цікаві історії, які траплялися з ними під час змагань, ділилися враженнями й висловлювали побажання щодо організації роботи спортивних секцій. Володимир Іванович пообіцяв сприяти, наскільки це можливо. «І, хоча все ж таки для аграрного вишу найголовніше – це власне навчальний процес і здобуття студентами фахової освіти, велику увагу також ми приділяємо й надалі будемо приділяти розвитку спортивного руху, адже спорт сприяє формуванню гармонійної особистості», – запевнив ректор.

Приємним завершенням зустрічі стало вручення спортсменам та їх тренерам Станіславу Бугрію, Андрію Коломійцю та Ірині Самохваловій подарунків із символікою СНАУ ♦

акція

Посади «Дерево миру»

ОЛЕНА МОВЧАН

Кожна свідома особистість з правильно сформованими основними цінностями прагне жити щасливо, у злагоді, добрі, красі та любові. Люди хочуть бачити навколо себе квітучі сади, радісні посмішки, чути дитячий сміх і радісні голоси. Нікому не потрібні війни, вбивства й розорена планета, схожа на пустелю. Тож все-світня ініціатива «Дерева миру» («Trees of Peace»), яка об'єднала вже 50 країн світу, покликана згуртувати людей навколо ідеї краси та миру. Садити дерева з думкою про мир, які потім ростимуть й нестимуть у собі цю позитивну, добру енергію – головна ідея цієї акції. У цьому році вона відбулася 9 квітня, і, звісно, не могли залишитися осторонь і студенти факультету агротехнологій та природокористування Сумського націо-

нального аграрного університету зі своїм деканом Ігорем Коваленком та доцентом кафедри садово-паркового та лісового господарства Володимиром Токманем. Разом з обласною організацією «Спілка ветеранів АТО» та її головою Володимиром Лавриком, директором КП «Зеленбуд», вони організували висадження дерев у Сумській школі №2, де спільно зі старшокласниками висадили яблуні, дуби, берези та липи.

Сонячний день, позитивна, радісна атмосфера, усвідомлення причетності до доброї справи – все це залишиться в пам'яті учасників акції. А той, хто власноруч садив дерево, ніколи його не зламає, – переконані організатори♦

досягнення

Юрфак СНАУ – кращий у науковому рейтингу!

ОЛЕНА МОВЧАН

30-31 березня у Національному юридичному університеті ім. Ярослава Мудрого відбувся II тур Всеукраїнського конкурсу студентських наукових робіт з юридичних наук у 2015-2016 навчальному році. Для участі у ньому з 243 робіт з 62-х ВНЗ були відібрані 62 кращі роботи студентів з 28 вищих навчальних закладів України.

Приємно відзначити, що високу оцінку журі отримала робота студентки юридичного факультету Сумського національного аграрного університету Марії Щербак та Марини Гасай.

Обговорення наукових доповідей та повідомлень авторів кращих конкурсних робіт проходило за секціями. Робота наших студенток була представлена у секції «Актуальні проблеми боротьби зі злочинністю та діяльності судових і правоохоронних органів».

Впродовж тривалого часу дівчата брали активну участь у проєкті, який передбачає анкетування роботи суддів громадськими організаціями, були присутні на численних тренінгах, майстер-класах, аналізували анкети. Як зазначає декан юридичного факультету СНАУ Світлана Запара, головною цінністю й позитивом виконаної роботи є те, що за час проведення проєкту, а це приблизно півроку, сумські суди стали більш відкритими і доступними для пересічного громадянина нашої держави.

Тож за підсумками оцінювання наші студентки опинилися в числі переможців, отримавши дипломи першого ступеня. Вітаємо Марію Щербак та Марину Гасай, їх наукових керівників та весь професорсько-педагогічний склад юридичного факультету СНАУ з цим визначним досягненням!♦

свято

Великодні традиції

Одне з найсвітліших і найзворушливіших весняних свят – це Великдень. Навіть вимовлена вголос назва піднімає в душі кожного багато відчуттів та спогадів. Відразу згадується аромат щойно спеченої паски, яку бабуся виїняла з духовки або печі, красиві крашанки, радісні веселощі та незмінне «Христос Воскрес».

Підготовка до святкування у багатьох віруючих розпочинається задовго до свята. Ті, хто бажає максимально долучитися до духовної сутності цього дійства, дотримуються посту протягом 7 тижнів. Віруючі вважають, що в ці дні душа повинна очиститися від усього тлінного і прислухатися до Господа, який страждав на хресті в людському тілі.

Останній тиждень – Страшний, найвідповідальніший і важливий. Кожен день має особливе значення, але особливо відзначаються дні, починаючи з четверга. У «Чистий четвер» прийнято очищати не тільки душу і тіло, а й житло і все, що з ним пов'язано. Важливо пам'ятати, що очищення не повинно перетворюватися на банальне генеральне прибирання. Душевні терзання допоможе подолати щира молитва. У Страсну

п'ятницю релігійний світ нібито затишає у скорботному трепеті перед муками Христа. У цей день краще не слухати гучну музику, не лягати з рідними та близькими, намагаючись тримати всі свої думки у спокої.

Ніч перед днем Великодня – найважливіша й урочиста, у всіх церквах відбуваються святкові літургії, які

закінчуються тільки на світанку з вигуками «Христос воскрес» і фразами-відповідями «Воістину Воскрес».

Цілий тиждень після свята слід ходити в гості, обмінюватися крашанками, пригощати близьких пасками та іншими смачними стравами. Завершує великодній тиждень день поминання близьких♦

студентське життя

І все ж таки: хто зверху? :)

ОЛЕНА МОВЧАН

Популярна українська телепрограма «Хто зверху?», що виходить на Новому каналі щосуботи, має безліч прихильників. Формат її проведення передбачає наявність двох ведучих, судді і, найголовніше, – жіночих та чоловічих команд. Фактично програма є українською адаптацією формату «Battle of the Sexes» компанії Talpa.

Як це найчастіше трапляється, популярність будь-якого шоу викликає цілу хвилю наслідувань. І це, в принципі, явище позитивне: так, свого часу саме популярність шоу «Танці з зірками» спричинила бурхливий інтерес населення до бальних танців – відкрилися студії та проводилися майстер-класи для непрофесіоналів, люди, для яких танець залишався тільки нездійсненною мрією, отримали можливість втілити цю мрію в реальність, незважаючи на свій вік та рівень підготовки.

А тепер вкрай популярним стає проведення гри «Хто зверху?» у колективах, школах ну й, звісно ж, у вищих навчальних закладах :) Ось і в Сумському НАУ 6 квітня 2016 року за ініціативи студентського активу

відбулася така гра. Як годиться, у ній була пара ведучих, ролі яких блискуче виконали Єлизавета Забара та Антон Вербицький, та суддя – Валерій Денисенко. Дівчача й чоловіча команди, що склалися з 7 учасників кожна, впродовж декількох конкурсів намагалися відповісти на головне питання шоу. Формат такої гри не передбачає якихось складних завдань на ерудицію, але, щоб виграти, потрібно мати бурхливу уяву, акторські здібності й здорове почуття гумору. Так, впродовж конкурсів учасники грали у дивоглядки, гру «Хто я?», намагалися вгадати вік учасників команди-суперниці, скласти слова з набору літер, а також жестами й мімікою, без слів, показати пісню так, щоб команда її відгадала.

У результаті суддя вирішив, що команда дівчат була переконливішою і кмітливішою, тож саме їм дістався головний приз – квитки до боулінг-клубу. Натомість серед команд підтримки кращими виявилися вболівальники за чоловічу команду, з чим їх і вітаємо!♦

спорт

«Реал Мардін» реально перша!

31 березня та 1 квітня 2016 року в залі спорткомплексу СНАУ пройшов турнір з міні-футболу серед іноземних студентів. Було заявлено 5 команд – Реал Мардін, Мерв, Каршіяка, Black Stars і Копетдаг. Протягом двох турнірних днів команди демонстрували чудову спортивну підготовку, спритність, швидкість і витривалість. У залі панувала незвичайна енергетика, атмосфера суперництва і командного духу. Команди підтримки також дуже приємно здивували своєю патріотичністю й вірністю.

Турнір судили Олександр Химченко та Єгор Клименко. Присутні були почесні гості – проректор з науково-педагогічної роботи та міжнародної діяльності Микола Соколов, завідувач кафедри фізичного виховання Сергій Хоменко, голова профкому студентів і аспірантів Сергій Войтенко, заступник голови профкому Тетяна Зелена і голова профбюро іноземних студентів Кізілкан Бєрван.

Результати турніру:
I місце – команда «Реал Мардін»;
II місце – команда «Каршіяка»;
III місце – команда «Black stars».

Також були визначені кращі гравці турніру: Кращий польовий гравець – Шатлик Шаназаров; Кращий воротар – Абрахам Хабіб Усман.

На переможців чекали солодкі подарунки, почесні грамоти та заохочувальні призи. Також фінальне слово

взяв Микола Олександрович Соколов, який висловив подяку організаторам турніру, всім учасникам за активну участь і зауважив, що необхідно якомога частіше залучати іноземних студентів до активної участі в житті СНАУ та проводити такі заходи регулярно.

Сподіваємося, що всі залишилися задоволені турніром і в майбутньому регулярно будуть приєднуватися до заходів, які університет влаштовує для своїх студентів, щоб урізноманітнити їх життя♦

художня самодіяльність**З «Весною» у серці**

ОЛЕНА МОВЧАН

Люблю «Весну»! Та хто її не любить?.. Ні, ну точно ж Володимир Сосюра це про один з найяскравіших творчих колективів Сумського національ-

ного аграрного університету написав! ;)

Спілкуючись з випускниками СНАУ, я неодноразово помічала, що, пригадуючи роки навчання, вони зазвичай починають мрійливо посміхатися і розповідати, яким же цікавим та насиченим було їх студентське життя. І це не дивно, адже в університеті впродовж багатьох років працюють колективи художньої самодіяльності, у яких сповна розкриваються студентські таланти, – ансамбль сучасного бального танцю «Свей», ансамбль сучасного танцю «Шарм», естрадно-акробатична студія «Дакапо-СНАУ», академічний хор «Юність». І, звісно ж, народний ансамбль народного танцю «Весна», створений у далекому 1986 році тоді ще зовсім юним хореографом Ольгою Гетманенко. З того часу минуло вже 30 років, а вона так і лишається незмінним керівником колективу, постановником номерів, хореографом, репетитором, наставником, що своєю енергією, оптимізмом і відкритістю запалює в юних серцях творчі пориви.

Народний танець – це вам не «два притопа, три прихлопа», як думає дехто: це – безмежний світ, прекрасний і витончений. Танець – це душа кожного народу, його характер, висловлений у рухах. Один жест іноді може сказати нам більше, ніж тисяча слів. І відкриває нам цю красу вже впродовж 30-х років «Весна».

На ювілейному концерті, що відбув-

ся 22 квітня 2016 року у Молодіжно-розважальному центрі СНАУ, глядачам була представлена цікава різноманітна програма: українські танці змінювалися молдавськими, татарськими, російськими, польськими, єврейськими. Яскраве дійство захопило з першої ж секунди, і більше ніж дві години пролетіли у суцільному захваті від того, з якою майстерністю та, головне, – артистизмом учасники ансамблю дарували нам своє мистецтво.

Варто зазначити, що «Весна» не є суто професійним колективом: стати його учасником може навіть той, хто не має хореографічної підготовки, але відчуває непереборний потяг до творчості і готовий багато працювати. На питання, що ж найважче у роботі керівника студентського колективу, Ольга Євгенівна, не задумуючись, відповідає: прощатися з випускниками і кожного разу усе починати спочатку. Втішає тільки те, що вони все одно повертаються, адже «Весна» не відпускає назавсім – у цьому ми могли переконатися на концерті, де поряд зі студентами на сцені були й «ветерани» колективу. І, до речі, не поступалися молоді, отримуючи просто шквал аплодисментів!

Взагалі-то наш університет, який у наступному 2017 році святкуватиме своє 40-річчя, може пишатися своїми колективами, і це насправді неоцінно. Адже кожному педагогу відомо, що ніщо не виховує краще, ніж залучення молоді до світу мистецтва. Людина, що

поспішає на репетицію, просто не матиме часу й внутрішніх резервів на те, щоб зробити якусь капость чи просто тупо палити й пиячити десь під під'їздом. А надто, коли студенти бачать позитивний приклад викладачів, разом з ними займаються творчістю у колективах, що справді об'єднує, допомагає встановленню взаєморозуміння і значно підвищує бажання в одних – добре вчитися, в інших – працювати «з вогни-ком».

Переконана, що по закінченні концерту у залі не знайшлося бодай жодної людини, що пожалкувала про марно втрачений час. Вся та неймовірна енергетика, яка йшла зі сцени, передалася й залу, у глядачів обличчя сяяли від посмішок та позитиву. Як і має бути на дні народження, було багато квітів, подарунків, величезний торт зі свічками, музичні та хореографічні вітання. А ще більше – слів вдячності і побажань цьому прекрасному колективу та його керівнику довгих, плідних років творчого життя, нових ідей, підтримки керівництва в усіх починаннях, і головне – зберегти неповторну дружню креативну атмосферу, яка панує у колективі.

Тож, підсумовуючи, залишається тільки зазначити: як все-таки добре, що в СНАУ є «Весна»!♦

конкурс**«Сумські зорі» засяяли в СНАУ**

ОЛЬГА БОЖКО

Протягом квітня-травня 2016 року у Сумах проходить фестиваль народної творчості «Сумські зорі». 19 квітня «зорі» Сумського національного аграрного університету засяяли на цьому фестивалі.

Вокал, хореографія, сучасна естрадна пісня, народний танок, пластичні композиції естрадно-акробатичної студії і багато іншого саме у цей день представили наші найталановитіші та найяскравіші учасники художньої самодіяльності.

Програма творчого марафону була насиченою, різноманітною та яскравою. Танцювальні колективи СНАУ підкорили журі своїм професіоналізмом, довершеністю і майстерністю подачі вибраного матеріалу: лірична ніжна «Квітка» від дівчат з «Весни», екзотичний «Тотем» у виконанні ансамблю «Шарм», пристрасна «Феміда» від «Свея», жартівливі «Мисливці за привидами» дитячої групи «Свейчики»... А композиція хобі-класу АСБТ «Свей» «Французьке кафе» підкорила емоційністю, артистичністю та яскравим сюжетом.

Неперевершено звучали пісні у виконанні академічного хору «Юність». Журі відмітили високий рівень виконання пісенних композицій вокалістами нашого університету – Аліною Мельниковою та Анною Федорченко. Учасники естрадно-акробатичної студії «Дакапо-СНАУ» завоювали усіх присутніх своїм майстерним виконанням пластич-

них рухів і сміливістю трюків. Зарядив позитивною енергетикою Іван Івченко, який віртуозно виконав соло на баяні. А читці Єлизавета Забара та Костянтин Шермет занурили глядачів та журі у високий світ поетичного слова.

Фінальний танок програми – «Святковий гопак» у виконанні народного ансамблю народного танцю «Весна» став яскравою крапкою концертної програми, підготовленої артистами університету.

Підсумки фестивалю «Сумські зорі» будуть підведені у травні. Маємо надію, що наші колективи та окремих виконавців оцінять тільки на високому рівні!♦

